

ARXIU / RAFA GIL

La marjal de Pego. La Fiscalia de Medi Ambient d'Alacant demana de tres a sis anys de presó per a l'alcalde de Pego, per agressions al parc natural.

Ni política, ni medi ambient

Els casos de contaminació i degradació ambiental al País Valencià són cada vegada més preocupants, sense que haja servit de res la creació d'una conselleria específica, ara fa dos anys. Els abocaments de residus i l'especulació urbanística continuen com sempre.

Els focs encesos al País Valencià per qüestions ambientals amenacen de perllongar-se durant anys i panys. Col·lectius ecologistes i partits de l'oposició denuncien la manca d'una política eficaç en matèria ambiental.

Amb l'arribada de la coalició Partit Popular (PP)-Unió Valenciana (UV) a la Generalitat, el juny del 1995, la conselleria d'Agricultura i Medi Ambient va

anar a raure a mans del partit regionalista. Maria Àngels Ramon-Llin va encarregar-se d'aquest departament amb la promesa d'elaborar una llei de Medi Ambient, de la qual no s'ha sabut mai més res.

El febrer del 1997, amb la remodelació del Consell, la Conselleria va dividir-se en dues. Ramon-Llin es limitava a l'àrea d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i Josep Manuel Castellà, per-

sona destacada d'UV, es feia càrrec de Medi Ambient.

Aquesta mesura podia fer pensar que la Generalitat Valenciana volia adoptar mesures de preservació ambiental. Res de res. Pocs mesos després d'haver entrat al gabinet, Castellà es planyia que la seua conselleria era "la germana menuda de la Generalitat". Encara ara, quasi a la fi de la legislatura, els resultats són escassos; tant com ho han estat les inversions.

La llista de problemes a l'espera de solució podria començar amb l'abocament de residus al riu Segura, que des de fa temps neguiteja els habitants de l'Horta Baixa. La Confederació Hidrogràfica del Segura permet, des de fa dotze anys, que quaranta entitats —entre ajuntaments i empreses— aboquen tot de residus a la seua conca. La pudor que fan els llots del riu Segura resulta inaguantable per als veïns. El 5 de juny de l'any passat, deu mil escolars varen manifestar-se a Oriola demanant el sanejament del riu. Amb la mateixa intenció, un mes abans s'havien concentrat dotze mil persones a Múrcia. El dia 13 de desembre de 1998, València també rebia les queixes dels manifestants, la majoria provinents de l'Horta Baixa. La falta de solucions per al riu més contaminat de tot el país ha fet que àdhuc la comissió Pro Riu Segura organitze una manifestació d'ací a poc a Madrid per fer arribar les seues demandes al govern espanyol.

La normativa europea prohibeix tota mena d'abocaments que puguin contaminar els rius a partir de l'any 2005, però fins el 2006 no funcionarà la planta de Múrcia, que netejarà l'aigua del Segura. L'estiu passat van col·locar-hi bombes d'oxigen per traure'n el llot, però els ecologistes van criticar aquesta manera de fer, perquè això no atura l'abocament de residus. A més, l'època en què va fer-se aquest oxigenament no era la més adequada: els habitants d'Oriola hagueren de sofrir, a més de la calor estival, la pestilència intensíssima del llot reменat.

Segons que demostren les anàlisis dutes a terme per la Confederació Hidrogràfica, l'aigua que transita pel Segura no és bona ni per a regar. Això i la sequera de la zona han fet que s'hi abandone progressivament el conreu de productes tradicionals. A banda, dels 860 milions de metres cúbics que se suposa que haurien d'arribar a la desembocadura del riu, per Guardamar, en l'actualitat només n'hi arriben 30 milions.

València, un món a banda

A la ciutat de València es reproduïen a petita escala tots els problemes de desenvolupament sostenible que afecten d'uns anys ençà el País Valencià.

Segons un informe publicat fa pocs dies pels Verds del País Valencià, l'any 1998 va ser un any negre per al medi urbà de València. Segons ells, l'expansió desbordant d'una ciutat que perd població, amb "dotzenes de milers d'habitats desocupats als barris ja existents, però amb greus mancances socials i urbanístiques", crea una situació d'insostenibilitat ambiental

i social. Els projectes d'una nova ronda que tallaria l'Horta Nord, o la Zona d'Activitats Logístiques (ZAL) que soterraria amb tones i tones de ciment la Punta, són dos intents d'asfaltar l'horta. També l'espai que comprèn els carrers, carrils i zones verdes és amenaçat: "l'aire, l'espai i el paisatge de la ciutat de València són dominats pel soroll, la contaminació i els perills automobilístics". Per la formació ecologista "malgrat la gran inversió econòmica feta en el metro, la major part de la superfície dels carrers continua essent sacrificada al cotxe privat, que ocupa

molt més espai públic que no el que ocupa la convivència de la majoria social". La ciutat de València, a més dels greus problemes urbanístics i ambientals que l'afecten, envia a poblacions veïnes com Dosaigües, els seus residus sòlids, per comptes de dissenyar una sèrie de polítiques per reduir la producció d'aquesta sutzura química. El

ARXIU / DAVID VIJUESCAS

Imatge d'una manifestació a la Punta. En contra del projecte de la ZAL del port de València.

parc natural de l'Albufera, prop de la conurbació de l'àrea metropolitana de València, també rep l'agressió ambiental de l'autopista del Saler, que la talla pel mig. Pels Verds, també és preocupant l'abocament de residus sen-

se control al parc natural, sobretot "d'aigües brutes, urbanes, agrícoles i industrials". Així mateix, les platges de Pinedo i del Saler pateixen perquè ja fa anys que perden sorra, des de la construcció de l'espigó meridional del Port de València. Aquesta barrera artificial fa que, un any i un altre, aquesta part de litoral valencià s'haja d'emplenar amb sorra procedent de les altres platges valencianes. A més, fa unes setmanes es va liquidar el Pla Verd de la ciutat, un projecte que pretenia promoure l'habilitació i conservació de zones verdes a València. **Mario Reyes**

La Font Roja i UV. El parc natural del Carrascar de la Font Roja, entre Ibi i Alcoi, s'erigeix com un dels millors espais forestals del País Valencià. Són 2.450 hectàrees protegides, que conserven una gran varietat vegetal i animal. Però en aquest indret paradísic s'oculten interessos que res no tenen a veure amb la protecció ambiental (vegeu EL TEMPS, núm. 700). L'empresa pública Varesa (Valenciana de Recursos Energè-

tics, SA) va contractar personal molt acostat a Unió Valenciana, alhora que acomiadava els experts que tenia fins llavors. El regidor de Medi Ambient d'Alcoi, Àlvar Seguí, va acusar UV: de fer servir el parc natural de seu del partit...

Però els envitricolls forestals no s'aturen ací. Una reforma de la llei forestal valenciana, tirada endavant amb els vots del PP i UV, possibilita la transformació de

ROSANNA PUCHADES

PROBLEMES AMBIENTALS AL PAÍS VALENCIÀ

RIUS: Segura (Baix Segura), contaminació.

ZONES HUMIDES AMB PROBLEMES AMBIENTALS: Pego-Oliva (Safor), Massamagrell (Horta), Benicàssim (Plana Alta), Fondo d'Elx (Baix Vinalopó), Saladar de Calp (Marina Baixa), Aigua Amarga (Alacantí), Albufera de València (Horta).

BOSCOS: Font-roja (Alcoià), problemes de gestió ambiental. Pluja àcida a la comarca dels Ports.

ABOCADORS QUE HAN AIXECAT POLÈMIQUES CIUTADANES: Montroi (Ribera Alta), Dosaigües (Foia de Bunyol), Llosa de Ranes (Costera).

PLATGES QUE PERDEN SORRA: Benidorm (Marina Baixa), Pinedo, el Saler (Horta).

terreny forestal en plantacions agrícoles. Aquesta variació coincideix amb la inversió en zones agrícoles de centenars de milions de pessetes de diner 'negre' de grans empresaris que, sovint, són estranys al món del conreu. La requalificació de sòl forestal a agrícola, a més, permet d'urbanitzar-lo. Un dels casos més coneguts és el de l'empresari Enric Roig, que ha transformat més de 35 hectàrees de terreny forestal i de conreu abandonades a Pedralba i Gestalgar, als Serrans, gràcies a una declaració d'impacte ambiental expedida per la Conselleria de Medi Ambient l'any 1996 (que només permetia la transformació de 15,6 hectàrees).

Macroabocador a Dosaigües.

Un dels moviments ciutadans de rebuig més importants contra una actuació ambiental del govern Zaplana s'ha escaigut a Dosaigües (la Foia de Bunyol). La instal·lació d'un macroabocador en aquesta població de quatre-centes persones ha aixecat la indignació d'una bona part dels ciutadans de la contrada. L'emplaçament, al barranc de la Matrona, a quatre-cents metres del riu Xúquer, amenaça la salut dels pobles que depenen d'aquest riu. En cas de gota freda, podria contaminar l'aigua del pantà de Tous en poques hores. Fins i tot alguns alcaldes del PP dels municipis de la contornada s'han oposat a l'abocador, la construcció del qual fou encarregada a Proficer Sedimentos SA, una empresa inexperta en infraestructures d'aquestes característiques. Entre els mesos de març i juny del 1997, Proficer va comprar per poc menys de cinc milions de pessetes els terrenys en què més endavant s'havia de construir l'abocador. Tres mesos després, per l'octubre, l'empresa obtenia el permís extraordinari per a dur a terme el projecte. Sense els drets de tractament de la brossa, Proficer va optar per vendre el sòl, aquesta vegada per 38 milions.

Per acabar d'adobar-ho, abans d'acabar-se, el macroabocador ja rebia les deixalles de València

Guia verda del País Valencià

Heus ací algunes adreces dels grups més importants que defensen el medi natural del País Valencià:

• **Els Verds del País Valencià.** Representen la part del moviment ecologista organitzada políticament, i van coalitzats amb Esquerra Unida. Tenen la seu al carrer Navellos, 9, 2. 46003 València. Tel. 96 392 13 14.

• **Acció Ecologista Agró.** Tal vegada el grup més important del País Valencià; aplega més de tres-centes organitzacions. Tenen la seu a la Plaça de la Creu, 6. 46011 València. Tel. 96 391 78 64.

• **Colla Ecologista La Carrasca.** Adreça de contacte: Apartat de Correus

252. 03800 Alcoi. Telèfon 96 554 31 35.

• **Grup Ecologista El Xoriguer.** La seua adreça és: Apartat de Correus 43. 03570 La Vila Joiosa.

• **Colla Ecologista d'Alacant.** Tenen la seu al carrer Llauredors, 14. 03002 Alacant. Tel. 96 514 03 80.

• **Colla Ecologista de Castelló.** La seua adreça és: Apartat de Correus 566. 12080 Castelló de la Plana.

• **El Margalló.** Tenen la seu al carrer Solars 40, 03203 Elx.

• **Amics de la Serra d'Espadà.** Tenen la seu a Zorear s/n, 12527 Artana.

• **Amics del Parc Natural de l'Albufera.** Tenen la seu al carrer Garrigues 17, 7. 46001 València.

